

Rigsdagstidende.

1852. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 244.

Tredie Session.

73de Møde.

Fredagen den 6te Februar.

(Forts.)

Kirke- og Underviisningsministe-

ren: Jeg brugte ikke Ordet meget eensidig, jeg oplæste Ordene, der staaer blot eensidig. Iøvrigt skal jeg tilføje, at Embedsmændene i det Væsentlige tiltraadte det fra Færingernes Side Fremkomne; men deraf følger vistnok ikke, at der slet intet Almueskolevæsen skal være paa Færøerne, ligesom der synes at ligge en Modsigelse i Forsamlingens Vittringer om, at der intet Almueskolevæsen skulde være, men man dog vilde, at de, som ønskede det, skulde kunne erholde Underviisning i Regning og Skrivning. Jeg maa gjentage, at Regjeringen herefter jo ikke vilde være istand til, naar den skulde skrive et Udkast, at skrive noget andet end et, som gik ud paa en Ophævelse. Men det er sandsynligt, at dette Resultat dog vil blive noget modificeret, og at Repræsentationen vil komme til at erkjende det Rigtige heri. Det er jo en almindelig Erfaringsætning, at, naar den første Uvillie, som jeg maa indrømme her kan have været begrundet, har sat sig, da gaaer man et saa vidt, som man først har tænkt, og at det saaledes maaskee ikke er saa meget skadeligt, at der er hengaaet nogen Tid, inden Sagen atter kommer under Omhandling. Jeg skal fremme den saa meget som det staaer i min Magt, og dersom der, som jeg yttrede, ikke skulde være Tid til at nedsende det Udkast, som det er paalagt Directionen at udarbejde, saa er det raadeligere, at det strax bringes under Forhandling directe i Lagthinget, hvorefter man vil modtage, som jeg haaber, et mere brugbart Materiale, hvorpaa der kan bygges et virkeligt Udkast.

Da ingen flere begjærede Ordet, erklærede Formanden den første Deel af Forespørgslen for sluttet, hvorpaa man gik over til den anden.

N. Winther: Man hører i Almindelighed Folk beklage dem, der modtage Ansættelse som Embedsmænd paa Færøerne; de skulle jo opholde sig deroppe paa disse barste Klipper øer midt ude i det vilde Ocean, langt bortffernede fra Moderlandet, og det maa jo være næsten utaaleligt. Jeg troer ogsaa, at man i Almindelighed betragter dette som en Sjæfsild, hvorigjennem man, efterat have bragt Staten et saadant Offer, kan vente at stige høiere i Veiret, ligesom det for nogle Aar siden betragtedes som et Slags Forviisningssted paa 6 Aar; thi naar en Embedsmand havde været ansat 6 Aar paa Færøerne som Embedsmand, kunde han gjøre sikker Regning paa at blive befordret henede i Danmark. Jeg antager ogsaa, at det er paa Grund af disse Ubehageligheder, at der meget let meddeles de Embedsmænd, som ere ansatte paa Færøerne, Tilladelse til at opholde sig i meget lang Tid henede i Danmark, medens de ere ansatte paa Færøerne.

Med Hensyn til de juridiske Embedsmænd er dette af mindre Bigtighed; thi de 3 juridiske Embeder kunne, med nogen Assistent med Hensyn til Afkrivning, bestrides af en eneste Mand. — Med Hensyn til Præsterne, da stiller Forholdet sig ganske anderledes; man maa nemlig vel betænke, at der til ethvert Præstegjeld paa Færøerne hører en 5 a 6, stundom 7, Kirker, og at man ikke saaledes som her i Danmark kan føre fra den ene Kirke til den anden; tværtimod ere Præstens Reiser forbundne med meget stor Besværlighed, idet han stundom maa rejse tilføes over Fjorde med voldsomme Strømninger og stundom tilføds over Fjælde, som han ikke kan passere til Hest. Det er derfor